

udforme sin egen forsikring, altså ved at privatisere ordningen.

Når man ser på SF's forslag, virker det egentlig meget logisk og forståeligt ved den første gennemlæsning, og man bliver nærmest forført til at mene, at det forslag skulle der ikke være noget til hinder for at stemme for. Men SF har meget behændigt fuldstændig undladt at beskrive konsekvenserne af forslaget, og det er klart, SF ikke har skrevet noget om det. I det øjeblik, hvor konsekvenserne var åbenbare for alle, var der nemlig ikke nogen, der ville støtte forslaget.

Vi har hørt de foregående ordførere fra både Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative redegøre for, hvad konsekvenserne af forslaget ville blive. Jeg synes, det er lidt tarveligt, at SF ikke har lagt kortene åbent frem på bordet og sagt, hvad det er, SF ønsker at opnå med forslaget. Vi har hørt de foregående ordførere fortælle, hvad konsekvenserne af forslaget er, men er det dét, SF ønsker, eller er det noget helt andet, SF ønsker at opnå? Der er bl.a. spørgsmålet om muligheden for at kunne gå på efterløn, spørgsmålet om, hvor store satserne skal være, osv. Hvilke konsekvenser er det egentlig, SF ønsker, forslaget skal have?

De åbenbare konsekvenser kan Fremskridtspartiet i hvert fald ikke være tilhænger af. Her er vi på linje med ordførerne fra både Socialdemokratiet, Venstre og De Konservative, så Fremskridtspartiet har tænkt sig at stemme imod forslaget.

Jette Gottlieb (EL):

Det er ikke et problemfrit forslag, SF her har fremsat, men jeg vil nu sige, at for Enhedslisten er der en grundlæggende sammenhæng mellem rådighed og dagpenge. Det betyder, at hvis et medlem ønsker at stå til rådighed som fuldtidsbeskæftiget, skal det medlem også være berettiget til at få dagpenge som fuldtidsbeskæftiget. Beviset for, at man står til rådighed, ligger i, at hvis man får tilbudt jobbet, ja, så tager man jobbet, og så er man fuldtidsarbejdende. Men en af de konsekvenser af forslaget, jeg kan se, er, at vi nok aldrig mere vil se nogen arbejdsløse på deltidsgdagpenge, for det er jo klart, man hellere vil over på fuldtidsgdagpenge, hvis muligheden er der.

Addi Andersen (CD):

Forenkling er godt, og både SF og regeringen ved, at det er noget, CD arbejder for. Men dette

lovforslag vil fjerne en del af ideen med, at vi overhovedet opdeler i deltids- og fuldtidsforsikring. Ellers må reglerne for, hvornår man kan få dagpenge svarende til fuldtidsbeskæftigelse, laves om, og så ender vi med endnu mere bøvl for medlemmerne af en a-kasse.

Som ministeren så rigtigt siger, er der regler, som forhindrer en omgåelse af loven, og det er vi såmænd godt tilfredse med, så CD kan ikke støtte lovforslaget.

Aage Frandsen (SF):

Jeg kan med det samme konstatere, at der ikke er flertal for forslaget: at der er ét parti, nemlig Enhedslisten, der tilsiger forslaget velvillig støtte, men at alle andre er imod.

Det, som er baggrunden for forslaget, er nogle få tilfælde, som vi kender. Arbejdsministeren kender vores baggrund, fordi min partifælle hr. Jes Lunde har stillet nogle spørgsmål til arbejdsministeren om nogle konkrete tilfælde. Arbejdsministeren svarede i første omgang, at der ikke eksisterede et problem, og i anden omgang gav arbejdsministeren udtryk for, at hun var uenig i de synspunkter, som hr. Jes Lunde begrundede sit spørgsmål med, og henviste derefter i øvrigt til svaret på det tidligere spørgsmål.

Det er ud fra nogle få konkrete tilfælde, forslaget er fremsat: En person, som har et borgerligt ombud, og som ikke kan være i fuldtidsarbejde på det tidspunkt, kan på den måde ikke bevæge sig fra en situation, hvor vedkommende har deltidsarbejde og er deltidsforsikret, til at blive fuldtidsforsikret, og mister dermed de retigheder, som vedkommende ellers ville have.

Det betyder så, at den pågældende naturligvis på et tidspunkt vælger at opgive det borgerlige ombud, fordi man ikke på anden måde kan løse det problem, som dette forslag tilsigter at løse. Det kan man med den gældende lovgivning ikke løse på anden måde end ved, at vedkommende opgiver sit borgerlige ombud. Det er baggrunden for forslaget, og det er det, som gør, at vi har stillet forslaget.

Så er der selvfølgelig også nogle andre mennesker, som ville nyde gavn af det her, og det ser vi ikke nogen grund til skulle være et problem.

Men vi erkender altså, at vi har kørt dette forslag igennem nogle spørgsmål til ministeren, vi har ikke fået medhold, og vi har fremsat dette lovforslag og har langtfra fået medhold her i Folketingssalen. Nu har vi gjort det, og vi kan ikke gøre mere.